

1. Sanka skogsområden (trädbevuxna myrar, trädbevuxna kärr, sumpskogar etc.)

Trädbärande mark där träden har en medelhöjd på minst 3 meter, marken är fuktig eller blöt och täckningsgraden av befintligt fält- eller bottenskikt till stor del utgörs av vattenälskande arter som t.ex. mossor, ormbunkar, starr alternativt risväxter som t.ex. skvattram, odon eller pors. Dessa skogsområden ligger ofta i anslutning till kala myrar, kärr eller vattendrag.

Indikatorer som anses vara fördelaktiga

- Gott om död ved i olika former (beroende på dominerande trädslag kan detta vara stående torrakor och lågor eller liggande död ved).
- Stående träd uppvisar en lång trädkontinuitet och/eller befinner sig nu i ett successionsskede som är viktigt för rödlistade arter
- Förekomst av vatten (stillastående eller svagt rinnande) med vegetationslösa ytor

2. Skogar

2.1. Barrskog med hög artrikedom

Största delen av virkesförrådet utgörs av barrträd. Skogen är självföryngrad, men kan ha brukats på ett sätt så att speciella naturvärden bevarats.

Livsmiljön har egenskaper och strukturer som utvecklas i barrskog där dess naturliga processer kunnat fortgå. Mänsklig påverkan bedöms inte vara så omfattande att beståndets naturvårdskvaliteter har gått förlorade.

Bestånden utmärks ofta av olikåldrighet, luckighet och genomgående av stor strukturell variation. Generellt är tillgången på död ved stor. Lågor av olika trädslag i varierande storlek, fuktighetsgrad och ålder är liksom förekomsten av naturliga stubbar och stambrott mycket viktiga inslag i denna livsmiljö. I området förekommer rikligt med svamp och lav. I torra och talldominerade skogar som tidigare brunnit eller brukats extensivt och därmed kan lida brist på död ved och olikåldrighet, kan hög trädålder och trädkontinuitet ge indikation på områdets naturvärden.

2.2. Lövskog med hög artrikedom

Största delen av virkesförrådet utgörs av lövträd och som har karaktär av naturskog med träd med varierande åldersstruktur. Påtaglig rikedom av svamp och död ved i olika former. Objekten har olika karaktär beroende på det dominerande trädslaget. Det kan förekomma kulturspår av olika slag, till exempel odlingsrösen, gamla åkertegar, torpruiner och stengärdesgårdar. Mer eller mindre igenväxta ängs- eller hagmarker kan ingå.

2.3 Blandskogar med hög artrikedom

Domineras av två eller fler trädslag. Blandskogen behöver inte ha en långvarig trädsuccession men ha en hög biodiversitet gällande flora och fauna. Spår av mänsklig påverkan kan förekomma men den får inte påverka skogens biodiversitet i någon större utsträckning. Blandskogen kan fläckvis vara mycket tätbevuxen med buskage som till exempel vide.

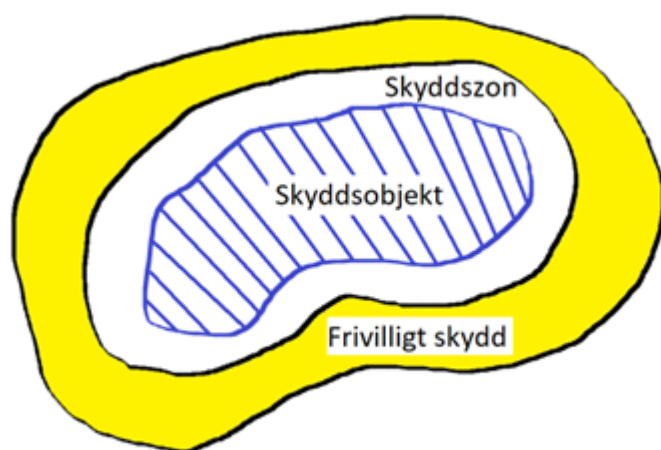
3. Områden i direkt närhet till skyddade biotoper och arter

Detta skydd är till för att motverka en splittring av arters livsmiljö, förstora befintliga skydd för att undvika kanteffekter och för att underlätta för arter att förflytta sig mellan biotoper.

3.1 Områden kring skyddade biotoper för att bibehålla ett områdes särdrag

Det frivilliga stödet kan sökas för områden kring skyddade naturområden, såsom områden i anslutning till naturreservat, Natura 2000 områden samt lagskyddade biotoper eller områden som skyddats genom avtal. Ett exempel är att frivilligt skydda ett område kring en skyddad mosse för att trygga tillrinningen av vatten, se figur 1. Området ska till största del eller till sin helhet vara i naturtillstånd och huvudsakligen bestå av skog.

Området som sedan tidigare utgör en skyddad biotop (skyddsobjekt + skyddszon) är inte stödberättigat. Det område som frivilligt skyddas utanför biotopens skyddszon är stödberättigat.

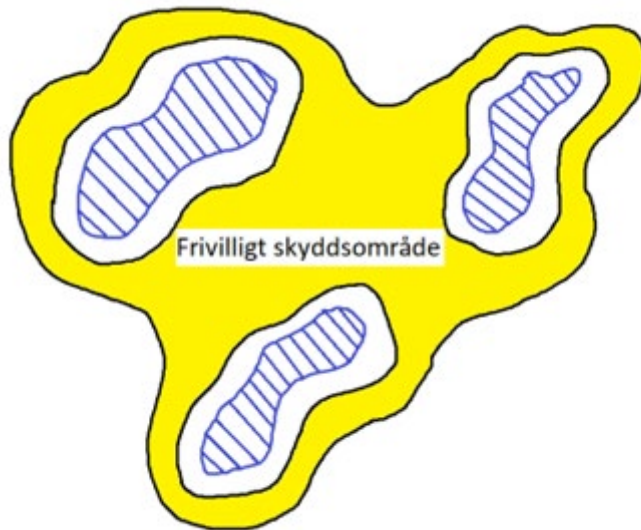

Figur 1. Skyddsobjekt i form av exempelvis en trädlös mosse som är ett lagskyddat objekt enligt naturvårdslagen. Mossens närmiljö utgörs av en skyddszon. Det frivilliga skyddsområdet i gult ligger utanför skyddszonen.

3.2 Områden mellan befintliga skyddade biotoper

Det frivilliga stödet kan sökas för områden mellan två eller flera skyddade naturområden, såsom områden i anslutning till naturreservat, Natura 2000 områden, i lag eller frivilligt skyddade biotoper eller arter, se figur 2. Området ska till största del eller till sin helhet vara i naturtillstånd och huvudsakligen bestå av skog.

Området som sedan tidigare utgör en skyddad biotop (skyddsobjekt + skyddszon) är inte stödberättigat. Det område som frivilligt skyddas utanför biotopens skyddszon är stödberättigat.

Figur 2. Exempel på ett område, markerat med gul färg, som skyddas med det frivilliga biotopskyddet. Området befinner sig mellan ett antal skyddade biotoper som omges av skyddszoner.